

De Oversteek (2026-01-18)

Goedemorgen. We staan allemaal wel eens voor een uitdaging. En sommigen van ons vinden dat leuk, die houden van uitdagingen, anderen vinden dat niet. Amber en Giel en nog zo'n 20 mensen uit Dronten stonden twee jaar geleden voor een mega uitdaging. En troost je met de gedachte Amber en Giel, die uitdaging wordt niet minder nu je een keer zelfstandig bent. Ehm we staan allemaal voor uitdagingen en misschien zit je hier wel en heb je het verlangen en en wel voor een nieuwe baan of overweeg je om een nieuwe studie te starten. Misschien sta je wel voor de uitdaging van een medische behandeling. En het is heel makkelijk als je als een uitdaging denkt om te verlangen naar die situatie waar je dan uiteindelijk terecht komt. En als je aan het begin denkt, oké, maar daar gaan we naartoe, ja, dat geeft moed en dat dat dat helpt ons om die uitdaging in ons leven aan te gaan. Als ik die nieuwe studie af heb, dan kan ik dat werk doen waar ik echt mijn hart in kan leggen. Als die behandeling een keer klaar is, dan hoop ik dat het met mijn lichaam beter gaat. Maar de weg er naartoe is soms bijzonder ingewikkeld. En zou je niet willen dat je wist dat God erbij was, als je die stappen in je leven zet naar een nieuwe plek. Vandaag wil ik met jullie een verhaal uit de Bijbel lezen wat precies daarover gaat. Over hoe God omgaat met ons mensen als wij voor grote uitdagingen staan. Als de weg, de oversteek naar een nieuwe situatie in je leven misschien wel lijkt op een kolkende rivier die het dreigt te overspoelen. Ik wil met jullie lezen het verhaal van het oude volk Israël. En je moet je even voorstellen, dat volk heeft 40 jaar lang door de woestijn gezworven. En dat was niet prettig, maar het was ook niet alleen slecht, want ze hadden God bij zich, die als een vuurkolom in de nacht en als een wolkenlom in de dag hen leiden van stap tot stap en dag in dag uit hen voorzag van manna, van eten voor elke dag. Maar God had hen in die belofte en in die nabijheid ook beloofd dat hij een stuk land voor hen had weggelegd en hij had beloofd dat ze het beloofde land in mochten gaan. Maar dat land lag voor een groot deel aan de andere kant van een rivier, de Jordaan. En er was een grote vestingstad Jericho, die als een dreigende macht tegen hen zei van hier kom je niet doorheen, hier kom je niet langs. En vanuit die context gaan we beginnen vandaag om uit de Bijbel te lezen. We lezen een verhaal, we lezen een heel hoofdstuk. En ik wil je gewoon vragen om je proberen in te beelden hoe je er zelf tussen zou staan, als je één van die delen was van het volk die verlangde naar het beloofde land. En pas het maar toe op je eigen leven en daar ga ik dan vervolgens nog drie gedachten over met je delen. We lezen Jozua 3 vers 1 tot 17. De volgende ochtend vroeg trok Jozua met het hele volk weg uit Sittim. Ze kwamen tot aan de Jordaan, waar ze drie dagen bleven voor ze overtrokken. Toen die drie dagen voorbij waren, gingen de schrijvers het kamp door om het volk te zeggen:

"Wanneer u de Levitische priesters de ark van het verbond met de Heer uw God ziet dragen, dan moet u het kamp opbreken en de ark volgen. Maar blijf op grote afstand, ongeveer tweeduizend el, kom niet dichterbij. Dan kunt u zien welke weg u moet volgen, want u bent hier nooit eerder geweest. "En Jozua zei tegen het volk: "Reinig u, want morgen zal de Heer in uw midden wonderen verrichten. "De volgende dag gaf hij de priesters de opdracht: "Ga met de ark van het verbond voor het volk uit. "De priesters namen toen de ark van het verbond op en gingen voor het volk uit, en de Heer zei tegen Jozua: "Vanaf vandaag zal ik je aanzien bij de Israëlieten verhogen, zodat ze weten dat ik je bijsta, zoals ik Mozes heb bijgestaan. Zeg tegen de priesters die de ark van het verbond dragen dat ze, zodra ze bij de oever van de Jordaan zijn gekomen, in het water moeten blijven staan. "Jozua riep toen het volk bij elkaar en zei: "Luister naar de woorden van de Heer, uw God. "En hij vervolgde: "U zult merken dat de levende God in uw midden is en beseffen dat Hij het is die de Kanaänieten en de Hethieten, de Chiwviëten en de Perizzieten, de Girgasiëten, de Amoriëten en de Jebusiëten voor u verdrijft. De ark van het verbond met de Heer van de hele aarde gaat immers voor u uit de Jordaan in. Kies nu twaalf mannen, één uit elke stam van Israël. De priesters dragen de ark van de Heer, de Heer van de hele aarde. Zodra hun voeten het water van de Jordaan raken, zal de stroom tot stilstand komen en zal het water oprijzen als een dam. "Toen het volk het kamp had opgebroken om de Jordaan over te trekken, gingen de priesters die de ark van het verbond droegen voor het volk uit. Zodra de priesters bij de Jordaan waren gekomen en hun voeten door het water werden omspoeld, de Jordaan stond de hele oogsttijd buiten haar oevers, kwam het water tot stilstand en vormde het een dam, heel in de verte bij de stad Adam, die vlak bij Saretan ligt. Hierdoor werd de stroom in de richting van de Dode Zee, ofwel de Zoutzee, volledig afgesneden en kon het volk ter hoogte van Jericho oversteken. De priesters die de ark van het verbond met de Heer droegen bleven precies in het midden van de rivierbedding staan, terwijl heel Israël overstak, tot iedereen aan de overkant van de Jordaan was. Oké, wauw. Kun je je zelf voorstellen in deze geschiedenis? Ik wil er drie dingen uithalen, gewoon ter bemoediging voor jou en voor mij en voor Mozes ik Dronten. Als je een nieuwe fase in je leven in wil gaan. En het eerste wat ik eruit wil halen staat vrij aan het begin uit vers 4. Lees maar mee, daar staat dit, maar blijf op grote afstand, ongeveer 2000 el, kom niet dichterbij. Dan zult u zien welke weg u moet volgen, want u bent hier nooit eerder geweest. De eerste les die in dit verhaal voor ons verborgen ligt is dat een oversteek naar een nieuwe bestemming altijd een oversteek is die achter God aan gaat. Houd afstand. Ik heb me laten vertellen dat als je de Mont Blanc wil beklimmen, dan moet je een gids inhuren. En waarom is dat? Omdat als je die Mont Blanc wil beklimmen, ja, je ziet hem echt van heinde en verre in de omgeving liggen. Je ziet echt

die top wel op afstand. Maar wij hebben vaak de neiging als mensen om als wij denken daar is de bestemming, daar is de top, wat is de snelste weg rechtdoor. Maar het is buitengewoon onverstandig om dat bij de beklimming van de Mont Blanc te doen. Want als je rechtstreeks naar die top zou gaan, dan zou je bij wijze van spreken in een gemiddelde klif gewoon instorten. Want die weg is niet overal toegankelijk. En wat een gids doet is een gids je leidt op de weg die wel toegankelijk is. Soms een beetje naar links, soms buig je een beetje hier af en dan weer een stukje naar rechts. Je gaat er niet rechtop af, maar je kiest de route. En zo daagt deze tekst ons ook uit om afstand te houden. En dit was een nieuwe situatie voor Israël, want zij waren gewend dat ze een vuurkolom hadden of een wolkenkolom waarmee ze Gods weg voor hen letterlijk konden volgen. En de ruimte die wij maken om biddend te zoeken wat Gods plan is met jouw leven. Is er genoeg ruimte voor je om God te zien in je leven? Of reageer je achter iedereen en iets aan iedereen aan? Wil je maar dichtbij blijven? Zijn het de influencers op je telefoon die jou bepalen, jouw weg bepalen? Of is er rust en ruimte genoeg in je leven om God te zien? en. Overal in de Bijbel is het God die voorop gaat. En niet wij die God vragen of die ons wil steunen. Dat is de eerste les zo even uit dit prachtige verhaal. Het tweede komt uit het volgende vers. En Jozua zei tegen het volk: reinig u, want morgen zal de Heer in uw midden wonderen verrichten. De opdracht om te reinigen, het woord wat hier wordt gebruikt, heeft hetzelfde idee als heilige, dat God zegt apart zetten. Zet jezelf apart voor hem. Deze geschiedenis van die oversteek van het volk Israël over de Jordaan doet iedereen die dit leest vanuit het oude Israël denken aan een eerdere oversteek die datzelfde volk maakte, ongeveer 40 jaar eerder. Toen ze uit Egypte werden bevrijd en de oversteek maakten naar de Rode Zee. Maar deze woorden van Jozua, reinig u, heilig u, doen ook weer denken aan de afstand die het volk Israël moest houden tot de berg waar Mozes de 10 geboden kreeg. En steeds als dat woord klinkt in het volk Israël, dan werden er twee gewoontes toegepast. Even heel praktisch. De kleren werden gewassen en men moest zich onthouden van seks. Dat was wat de praktische implicatie was van zijn oproep, heiligt u. En wat betekent dat nou? Nou, kleren wassen, als je in de woestijn hebt gelopen, dan weet je dat je alles, de stof van de woestijn gaat in je kleren zitten. Dat ken je wel hè, als je gaat wandelen op de Veluwe in de hete zomer en je gaat dan een beetje over die zandduinen lopen. Als je dan thuiskomt, er zit tussen je tenen, er zit in je kleren, dit witte t-shirtje is ongeveer geel van het zand en dat voelt, je neemt alles van wat je hebt gedaan in het leven, neem je mee en het zit in je kleren en daarom moesten zij zich reinigen. Even weer helemaal loskomen van de dagelijkse beslommingen. En het onthouden van seksuele gemeenschap is volgens mij ook een symbool voor het niet richten op je eigen vervulling van verlangens, maar echt met hart en ziel bezig zijn met het richten op de dingen

van de hemel. Zoals een chirurg zijn handen wast voordat hij een operatie begint en reinigt. Dat doet hij niet omdat zijn handen zozeer vies zijn, dat doet hij omdat hij een steriele ruimte in gaat waar het aankomt op zaken van leven en dood. En zo roept Jozua ook het volk op: reinig u, want wij hebben hier te maken met een zaak die echt belangrijk is. Nou, je ziet de parallel, het hoort bij elkaar. De ark moet met afstand worden gevolgd, zodat mensen echt ruimte hebben om God te zien in hun leven en we reinigen ons. zodat we echt gericht zijn op de dingen van boven en het alles wat ons vasthoudt los proberen te laten. En dat wil ik ook aan Dronte meegeven. Als jullie een nieuwe gemeente starten. Jullie komen allemaal vanuit je eigen wereld, vanuit je eigen omgeving, vanuit je eigen oude kerk misschien wel. En je neemt daarin je eigen patronen en systemen mee. Maar durf ook met elkaar af en toe te zeggen: jongens, laten wij die dingen proberen los te laten en ons echt proberen te richten op dat wat God in Dronten door jullie als gemeente wil doen. Maar ook ons vraagt hij. En dat is mijn tweede vraag die ik je gewoon wil meegeven. Als jij voor een uitdaging in je leven staat, wat mag jij loslaten? Wat mag jij loslaten zodat je je blik op de hemelse dingen kunt richten. En dan het derde. En wat ik met je eruit wil pikken. En dat is dat dat bijzondere wat er gebeurt in vers 13 wordt het al aangekondigd. Zodra hun voeten, die van die priesters, die priesters gaan naar die tijd van van heiliging, die drie dagen gaan ze naar de Jordaan, dragen ze die ark en wat moet, wat is de opdracht? Er staat dit zodra hun voeten het water van de Jordaan raken, zal de stroom tot stilstand komen en zal het water opreizen als een dam. Dit is heel interessant om twee redenen. Kijk, de les is heel makkelijk. God zegt hier: maak eerst natte voeten voordat ik een wonder ga doen. En soms werkt het zo. Maar het is ook interessant als je dit verhaal eens weer even vergelijkt met die eerdere oversteek uit die Rode Zee, want toen ging het anders. Dus je kunt niet zeggen, ja, God vraagt altijd dat jij de eerste stap zet. Toen ging het anders. Toen ging Mozes staan, hij stak zijn staf uit, geen natte voeten en God deed het. En ze konden doorlopen. En misschien zit hier wel een hele mooie les in voor ons. Dat God ons geloof wil laten groeien en ons ook zelf verantwoordelijkheid wil geven. Kijk, in die brillentijd van toen het nog het volk uit Egypte bevrijd werd, was dit klaarblijkelijk wat het volk aankwam. Dat er een leider moest zijn die zei: de zee split. We zijn 40 jaar later. In die 40 jaar heeft God zijn volk wonderbaarlijk geleid. Ik heb het al genoemd, een vuurkolom, een wolkenkolom, manna uit de hemel die hen van eten voorzag en klaarblijkelijk is het nu de tijd voor het volk om meer eigen verantwoordelijkheid te pakken. En zegt God: ik ga weer een wonder doen, maar nu zetten jullie maar eens je eerste stappen. Vertrouw je mij na al die jaren dat ik je heb geleid. In de Bijbel is de opdracht van God die naar ons het vaakst klinkt, dat zijn er twee. En de eerste is: wees niet bang. En de tweede is: onthoud wat ik heb gedaan. En hier lijkt het wel alsof God zegt: oké, ik heb 40 jaar

die in de hand gezet, aan de hand genomen, nu mag jij de eerste stap zetten. Wacht niet tot het droog is, stap erin terwijl het water nog stroomt. Geloof, geloof wordt soms uitdagender, niet makkelijker naarmate je langer gelooft. En voor de priesters, dit moet echt doodeng geweest zijn. Het moet doodeng geweest zijn om met het meest heilige wat je bezit, de representatie van God zelf, Gods aanwezigheid zelf, de ark, om met die dingen die je droeg aan van die stangen om daarmee het water in te stappen. En die rivier de Jordaan, dat is ook opmerkelijk in het verhaal, die stroomde, die was buiten zijn oevers getreden. Dat is die niet het hele jaar. Dat is die alleen maar zo in het voorjaar, dit deze geschiedenis speelt zich af in april ongeveer, de Joodse maand Nisan. En dat is ongeveer in april en dan is het ijs water van de berg Hermon is al net gesmolten van de winter, dus vandaar dat die rivier echt kolkt in deze tijd van het jaar. Maar in het najaar is die rivier een dun stroompje. En dan vraag ik me wel af: God, waarom leidt u uw volk juist op dit moment. Waarom niet gewoon op een leuke, achteloze namiddag ergens in september als het een stroompje is waar echt zelfs kinderen nog gewoon dwars kunnen oversteken. En voel jij je soms ook niet zo in het leven met de uitdagingen waar je voor staat. Ja, God, waarom moet mij dit overkomen? Waarom mij moet mij dit nou nu overkomen? Waarom sta ik nu voor die uitdaging? En waarom helpt u mij niet nu meteen? Waarom zorgt u nu niet voor omstandigheden die het makkelijker maken? En het tegendeel is waar. God zegt: het moment waarop ik mijn belofte ga inlossen is het moment van jouw grootste uitdaging in je leven. Bijzonder. Zo zijn we hier met dit verhaal van Jozua. En ik wil nog één ding met je uitlichten die ik ontdekte in dit verhaal. Want ik zit wel met de vraag: mag ik zo'n verhaal nou op ons toepassen? Mogen we hier lessen uittrekken van Mozes in Dronten. Ik heb iets ontdekt in de Bijbelschrijvers. Dit wordt een soort Way College voor de mensen die niet naar Way College kunnen. Oké, mag dat even? Even een beetje bijbel nerd. Oké. De laatste twee verzen van wat we gelezen hebben. Welke stap met natte voeten vraagt God van jou? Zo zijn we hier met dit verhaal. En. Welke stap met natte voeten vraagt God van jou? Dus dat zijn deze verzen. Het water kwam tot stilstand, vormde het een dam, heel in de verte bij de stad Adam, die vlak bij Saretan ligt. Hierdoor werd de stroom in de richting van de Dode Zee, ofwel de Zoutzee, volledig afgesneden en kon het volk ter hoogte van Jericho oversteken. 17. De priesters die de ark van het verbond met de HEER droegen bleven precies in het midden van de rivierbedding staan, terwijl heel Israël overstak, tot iedereen aan de overkant van de Jordaan was. Laten we maar even zien in het Hebreeuws deze tekst. De Bijbel, het Oude Testament is in het Hebreeuws geschreven. Nou, leuk hè, dit. Plaatsje. Heel, ik lijk je er doorheen. Je Hebreeuws gaat van rechts naar links. En je ziet helemaal rechts bovenin, daar staat Wa-ya-am-du. En dat is dat woordje wat je in het rood ziet. Maar dat is het begin van vers 16. In het

begin van vers 17, daaronder, die onderste twee Hebreeuwse regels, zie je precies hetzelfde woord. Dus die twee zinnen beginnen in het Hebreeuws met exact hetzelfde woord en zes woorden voor het eind wordt nog een keer hetzelfde woord Tamu gebruikt. Dit is een soort stijlvorm. Je niemand van ons, als je een verhaaltje vertelt, doe je dit automatisch. Heel bewust kiest de schrijver ervoor om twee woorden eruit te lichten. Hij zegt: en wil alsof die ermee wil zeggen: let even op, dit is de moraal van het verhaal. Ik sluit het verhaal af met twee woorden waar je even wat langer stil bij moet staan. Nou, wat betekenen die woorden nou? Laten we de volgende maar zien. Het woord Wa-ya-am-du dat is het stond en het water in het woord in het Hebreeuws is een meervouds woord, dus het is eigenlijk zij stonden. Het water stond, kun je het vertalen. In de tweede zin staat weer een woordje staan. Als je in het Nederlands leest, lees je dit dus niet zo letterlijk, maar staat er wel. En dan want we lezen in de Nederlandse tekst: de priesters stonden in het midden van die rivierbedding. Wat me opvalt is dit: wie zorgt ervoor dat het water staat? God. Wie zorgt ervoor dat de priesters staan? De mens, wij zelf. Je moet je opletten. Het woord Tamu, dat betekent iets van dwars of geheel over. Laten we de volgende maar zien. Die wordt vertaald in het Nederlands met dat het water van de rivierbedding volledig wordt afgesneden. In het 17e vers spreekt het vers erover dat het volk de rivier volledig mag oversteken. Wie zorgt ervoor dat het water volledig wordt afgesneden? God. Wie steken er volledig over? Wij, wij mensen. Dit is denk ik het hele moraal van deze geschiedenis van Jozua. Laten we de volgende maar zien, Vincent. Wat God doet is het water staat, zodat wij staande blijven. En het water in het Hebreeuws is een meervouds woord, dus het is eigenlijk zij stonden. Het water stond, kun je het vertalen. In de tweede zin staat weer een woordje staan. Als je in het Nederlands leest, lees je dit dus niet zo letterlijk, maar staat er wel. En dan want we lezen in de Nederlandse tekst: de priesters stonden in het

midden van die rivierbedding. Wat me opvalt is dit: wie zorgt ervoor dat het water staat? God. Wie zorgt ervoor dat de priesters staan? De mens, wij zelf. Je moet je opletten. Het woord Tamu, dat betekent iets van dwars of geheel over. Laten we de volgende maar zien. Die wordt vertaald in het Nederlands met dat het water van de rivierbedding volledig wordt afgesneden. In het 17e vers spreekt het vers erover dat het volk de rivier volledig mag oversteken. Wie zorgt ervoor dat het water volledig wordt afgesneden? God. Wie steken er volledig over? Wij, wij mensen. Dit is denk ik het hele moraal van deze geschiedenis van Jozua. Laten we de volgende maar zien, Vincent. Wat God doet is het water staat, zodat wij staande blijven. En het water in het Hebreeuws is een meervouds woord, dus het is eigenlijk zij stonden. Het water stond, kun je het vertalen. In de tweede zin staat weer een woordje staan. Als je in het Nederlands leest, lees je dit dus niet zo letterlijk, maar staat er wel. En dan want we lezen in de Nederlandse tekst: de priesters stonden in het midden van die rivierbedding. Wat me opvalt is dit: wie zorgt ervoor dat het water staat? God. Wie zorgt ervoor dat de priesters staan? De mens, wij zelf. Je moet je opletten. Het woord Tamu, dat betekent iets van dwars of geheel over. Laten we de volgende maar zien. Die wordt vertaald in het Nederlands met dat het water van de rivierbedding volledig wordt afgesneden. In het 17e vers spreekt het vers erover dat het volk de rivier volledig mag oversteken. Wie zorgt ervoor dat het water volledig wordt afgesneden? God. Wie steken er volledig over? Wij, wij mensen. Dit is denk ik het hele moraal van deze geschiedenis van Jozua. Laten we de volgende maar zien, Vincent. Wat God doet is het water staat, zodat wij staande blijven. En het water in het Hebreeuws is een meervouds woord, dus het is eigenlijk zij stonden. Het water stond, kun je het vertalen. In de tweede zin staat weer een woordje staan. Als je in het Nederlands leest, lees je dit dus niet zo letterlijk, maar staat er wel. En dan want we lezen in de Nederlandse tekst: de priesters stonden in het midden van die rivierbedding. Wat me opvalt is dit: wie zorgt ervoor dat het water staat? God. Wie zorgt ervoor dat de priesters staan? De mens, wij zelf. Je moet je opletten. Het woord Tamu, dat betekent iets van dwars of geheel over. Laten we de volgende maar zien. Die wordt vertaald in het Nederlands met dat het water van de rivierbedding volledig wordt afgesneden. In het 17e vers spreekt het vers erover dat het volk de rivier volledig mag oversteken. Wie zorgt ervoor dat het water volledig wordt afgesneden? God. Wie steken er volledig over? Wij, wij mensen. Dit is denk ik het hele moraal van deze geschiedenis van Jozua. Laten we de volgende maar zien, Vincent. Wat God doet is het water staat, zodat wij staande blijven. En het water in het Hebreeuws is een meervouds woord, dus het is eigenlijk zij stonden. Het water stond, kun je het vertalen. In de tweede zin staat weer een woordje staan. Als je in het Nederlands leest, lees je dit dus niet zo letterlijk, maar staat er wel. En dan want we lezen in de Nederlandse

tekst: de priesters stonden in het midden van die rivierbedding. Wat me opvalt is dit: wie zorgt ervoor dat het water staat? God. Wie zorgt ervoor dat de priesters staan? De mens, wij zelf. Je moet je opletten. Het woord Tamu, dat betekent iets van dwars of geheel over. Laten we de volgende maar zien. Die wordt vertaald in het Nederlands met dat het water van de rivierbedding volledig wordt afgesneden. In het 17e vers spreekt het vers erover dat het volk de rivier volledig mag oversteken. Wie zorgt ervoor dat het water volledig wordt afgesneden? God. Wie steken er volledig over? Wij, wij mensen. Dit is denk ik het hele moraal van deze geschiedenis van Jozua. Laten we de volgende maar zien, Vincent. Wat God doet is het water staat, zodat wij staande blijven. En het water in het Hebreeuws is een meervouds woord, dus het is eigenlijk zij stonden. Het water stond, kun je het vertalen. In de tweede zin staat weer een woordje staan. Als je in het Nederlands leest, lees je dit dus niet zo letterlijk, maar staat er wel. En dan want we lezen in de Nederlandse tekst: de priesters stonden in het midden van die rivierbedding. Wat me opvalt is dit: wie zorgt ervoor dat het water staat? God. Wie zorgt ervoor dat de priesters staan? De mens, wij zelf. Je moet je opletten. Het woord Tamu, dat betekent iets van dwars of geheel over. Laten we de volgende maar zien. Die wordt vertaald in het Nederlands met dat het water van de rivierbedding volledig wordt afgesneden. In het 17e vers spreekt het vers erover dat het volk de rivier volledig mag oversteken. Wie zorgt ervoor dat het water volledig wordt afgesneden? God. Wie steken er volledig over? Wij, wij mensen. Dit is denk ik het hele moraal van deze geschiedenis van Jozua. Laten we de volgende maar zien, Vincent. Wat God doet is het water staat, zodat wij staande blijven. En het water in het Hebreeuws is een meervouds woord, dus het is eigenlijk zij stonden. Het water stond, kun je het vertalen. In de tweede zin staat weer een woordje staan. Als je in het Nederlands leest, lees je dit dus niet zo letterlijk, maar staat er wel. En dan want we lezen in de Nederlandse tekst: de priesters stonden in het midden van die rivierbedding. Wat me opvalt is dit: wie zorgt ervoor dat het water staat? God. Wie zorgt ervoor dat de priesters staan? De mens, wij zelf. Je moet je opletten. Het woord Tamu, dat betekent iets van dwars of geheel over. Laten we de volgende maar zien. Die wordt vertaald in het Nederlands met dat het water van de rivierbedding volledig wordt afgesneden. In het 17e vers spreekt het vers erover dat het volk de rivier volledig mag oversteken. Wie zorgt ervoor dat het water volledig wordt afgesneden? God. Wie steken er volledig over? Wij, wij mensen. Dit is denk ik het hele moraal van deze geschiedenis van Jozua. Laten we de volgende maar zien, Vincent. Wat God doet is het water staat, zodat wij staande blijven. En het water in het Hebreeuws is een meervouds woord, dus het is eigenlijk zij stonden. Het water stond, kun je het vertalen. In de tweede zin staat weer een woordje staan. Als je in het Nederlands leest, lees je dit dus niet zo letterlijk, maar staat er wel. En dan want we lezen in

de Nederlandse tekst: de priesters stonden in het midden van die rivierbedding. Wat me opvalt is dit: wie zorgt ervoor dat het water staat? God. Wie zorgt ervoor dat de priesters staan? De mens, wij zelf. Je moet je opletten. Het woord Tamu, dat betekent iets van dwars of geheel over. Laten we de volgende maar zien. Die wordt vertaald in het Nederlands met dat het water van de rivierbedding volledig wordt afgesneden. In het 17e vers spreekt het vers erover dat het volk de rivier volledig mag oversteken. Wie zorgt ervoor dat het water volledig wordt afgesneden? God. Wie steken er volledig over? Wij, wij mensen. Dit is denk ik het hele moraal van deze geschiedenis van Jozua. Laten we de volgende maar zien, Vincent. Wat God doet is het water staat, zodat wij staande blijven. En het water in het Hebreeuws is een meervouds woord, dus het is eigenlijk zij stonden. Het water stond, kun je het vertalen. In de tweede zin staat weer een woordje staan. Als je in het Nederlands leest, lees je dit dus niet zo letterlijk, maar staat er wel. En dan want we lezen in de Nederlandse tekst: de priesters stonden in het midden van die rivierbedding. Wat me opvalt is dit: wie zorgt ervoor dat het water staat? God. Wie zorgt ervoor dat de priesters staan? De mens, wij zelf. Je moet je opletten. Het woord Tamu, dat betekent iets van dwars of geheel over. Laten we de volgende maar zien. Die wordt vertaald in het Nederlands met dat het water van de rivierbedding volledig wordt afgesneden. In het 17e vers spreekt het vers erover dat het volk de rivier volledig mag oversteken. Wie zorgt ervoor dat het water volledig wordt afgesneden? God. Wie steken er volledig over? Wij, wij mensen. Je moet je opletten. Het woord Tamu, dat betekent iets van dwars of geheel over. Laten we de volgende maar zien. Die wordt vertaald in het Nederlands met dat het water van de rivierbedding volledig wordt afgesneden. In het 17e vers spreekt het vers erover dat het volk de rivier volledig mag oversteken. Wie zorgt ervoor dat het water volledig wordt afgesneden? God. Wie steken er volledig over? Wij, wij mensen. Dit is denk ik het hele moraal van deze geschiedenis van Jozua. Laten we de volgende maar zien, Vincent. Wat God doet is het water staat, zodat wij staande blijven. En het water in het Hebreeuws is een meervouds woord, dus het is eigenlijk zij stonden. Het water stond, kun je het vertalen. In de tweede zin staat weer een woordje staan. Als je in het Nederlands leest, lees je dit dus niet zo letterlijk, maar staat er wel. En dan want we lezen in de Nederlandse tekst: de priesters stonden in het midden van die rivierbedding. Wat me opvalt is dit: wie zorgt ervoor dat het water staat? God. Wie zorgt ervoor dat de priesters staan? De mens, wij zelf. Je moet je opletten. Het woord Tamu, dat betekent iets van dwars of geheel over. Laten we de volgende maar zien. Die wordt vertaald in het Nederlands met dat het water van de rivierbedding volledig wordt afgesneden. In het 17e vers spreekt het vers erover dat het volk de rivier volledig mag oversteken. Wie zorgt ervoor dat het water volledig wordt afgesneden? God. Wie steken er volledig over? Wij, wij mensen. Het is alsof ik

hier de de woorden van de psalmdichter van Psalm 121 in in hoor: de HEER houdt de wacht over je gaan en je komen van nu aan tot in eeuwigheid. Dat is wat deze schrijver van dit verhaal ons in het slot nog wilde meegeven. God waakt. Hij zorgt ervoor dat het water als een dam wordt neergezet. Waarom? Zodat wij staande kunnen blijven. En wat God doet is het water staat, zodat wij volledig kunnen oversteken. En dat is wat we willen vieren. En dat is het verhaal van Jozua. Dat is het verhaal van Gods karakter. God waakt over je. Hij zorgt ervoor dat het water wordt afgesneden. Waarom? Zodat wij kunnen oversteken. En dat je het mag weten dat God misschien je geloof uitdaagt. Maar we've seen him move. Zoals we straks zingen in het lied do it again. En ik hoop van ganser harte dat je vandaag als je het avondmaal viert. Dat je met geloof gaat vieren. Ook al is dat geloof onder de druk van een kokende Jordaan. Maar dat je het mag vieren in de wetenschap dat God ook voor jou die oversteek wil bewerken. En dat je het mag weten dat God misschien je geloof uitdaagt. Maar we've seen him move. Zoals we straks zingen in het lied do it again. En doe het weer. Doe het weer, heer, het wonder van de oversteek. En doe het ook voor mij en voor ons. is in ons leven. In Jezus naam. Amen. We gaan het avondmaal vieren. En ehm dat gaan we op deze manier doen. De mensen van het welkom wil ik alvast vragen om naar voren te komen. We hebben tafels staan waar je brood en en druivensap kunt pakken. En die tafels staan er twee voorin en er staan er drie achterin. En je wordt vanzelf door ons welkomsteam van voor naar achteren en rijen geleid naar de plek waar jij naartoe mag gaan. En de mensen die boven zitten, jullie worden ook geleid naar de plek hier beneden daarin, achterin, achterin staan er ook nog drie tafels waarin eentje voor jullie is als je daarboven zit. En weet je wat heel mooi is? In de buurt van die tafels zie je ook mensen met badges. Dat is het ministry team van ons en van Dronte. En mocht je nou echt voor een oversteek staan en je zegt: "Ja, ik ik ik geloof dit en ik ik neem Jezus in me op en ik wil met hem en ik wil achter hem aan oversteken, maar ik heb de hulp bij nodig. Voel je dan vrij om naar die mensen met een badge toe te gaan. Ze willen graag met je bidden, ze willen graag even naar je luisteren. En je Gods bemoedigende woorden meegeven in je leven, in jouw oversteek. Zullen we samen gaan staan. De band gaat met ons leiden in aanbidding. We gaan samen het avondmaal vieren en vieren dat God voor ons is en achter ons is en ons helpt bij onze oversteek.